

Pars prima de vnuerso.

in hoc sit sed magis supplicijs cohercēd?

Amp. si appropinq̄tio ad creatorē elōgatio est ab omni corruptione et cōtagio

Manifestū igr̄ est q̄r̄ queciq̄s sunt in vltimitate appropinq̄tati ad ip̄m s̄t in vltimitate elongatiois a corruptione pdicte aut substātie in vltimitate sunt appropinq̄tatis ad ip̄m cum sunt p̄fuctissime. Quare necesse est cas eē in vltimitate elōgationis a corruptiōe. Nulla igr̄ est appropinq̄tatio corruptioni ad ip̄as. Amp. est appropinq̄tio ad creatorē. s. assimilatio sanctitatis et bonitatis que igr̄ substantie s̄t in vltimitate pp̄nquitatis ad ip̄m sunt in vltimitate assimilatiois ad ip̄s. Quare im possibile est ad ip̄as p̄tingere corruptiōes aut contagii peccati. Amp. si virtus et scientie sancte defendunt animas in statu miserie istius ab inqnamētis et cōtagiis viciorum et peccator̄ vbitotz tam fortes insultus sunt et pene contio et tam longe repellunt ea ab ip̄is. Quantoforius virtutes glorie que incōpabiliter maiores et fortiores sunt v̄tutibus hmōi vite p̄bibe bunt accessum inqnamētū hmōi ad substantias que in ea sunt presertim cū nullus insultus nulla pugna oīno sit ibi circa virtutes aut possessois eorū solius creatoris.

Quare manifestū est omnes angelos simul creatos fuisse non igitur incessanter continue creantur Ad id vero q̄ dicit de largitate creatoris. Rñdeo quia si continua ē generatio et corruptio et ip̄i ponut nulla videſ largitas creatoris. Lū enim omne q̄ dat per generationē auferat per corruptionē pene idem est ac si nō daret. Et insuper si resurrectio mortuorum nō est futura. maior est ablacio ipsius incomparabiliter quā donatio ip̄ius cum donatio fit ad modicū tēporis. Ablatio v̄o ad perpetuū per generationē enim obtinet ea que generantur vt sint ad modicū et breue temporis p̄ corruptionē vera amittunt esse perpetuo. Quia igr̄ eorum esse tēpore breuiſinitur ip̄m vero non esse eorum infinitū est cum nō sit ip̄orum resurrectio futura verū ex necessitate q̄ dixi. Amp. Cum sicut indigent esse generabilia ita indigeat et continuatione et p̄petuatiōe ipsius ecēthoc possit eisdem dare largissim⁹ creator: absq; v̄lo detrimēto seu diminutiōe diuinaꝝ suā aliquid igr̄ in datū relinq̄tur apud ip̄m q̄ sine detrimēto et diminutione rerū suā dare posset quo et oīs ho-

mīnes indigere. Manifestū est igitur et oīa alia que generant et corrūpuntur.

Manifestū est igr̄ p̄ncipiuꝝ ratiocinationis hmōi errore eē falsum. Q̄ si dixerit quia non ē p̄ueniens creatori dare immortalitatē seu perpetuitatē eēndi hominibꝫ aut aīlibus alijs aut etiā vegetabilibꝫ. Uerū v̄tiq; dicit sed causam penitus ignorauit. Si em dixerit hoc q̄ hoīes nō sunt receptibiles immortalitatē q̄ntum ē de statu qui nunc appetit in natura huīana Uerum v̄tiq; dicit non tñ sic effugit. Qm̄ manifestū est possibile esse creatori statū nature huīane mutare in melius et firmare vitam in hoībus atq; plongare q̄ntum voluerit cū multe medicinis ad hmōi virtutis dederit hoc ē virtutē renouādi et cōfortandi naturā humāna et progandi eiusdem virā. Renouādi autem v̄tutem intellige q̄llis apparēt in thyro serpente et alijs rapacibus multis. Latet etiā et latuit hūismōi erroneos v̄tilitas morti in hoīibꝫ precipua nāq; et finalis v̄tilitas existentie animāꝫ huīanāꝫ in corpibꝫ suis hec est sanctificatio et purificatio eaꝫ a passiōnibꝫ que illas a nobilitate sua degenerare faciunt atq; deūciunt et in brutalē ignorabilitatē easdē trāsuertunt sic dixit sermo p̄ phicus quia homo cōparatus est iumentis insipiētibꝫ et filiis factus ē illis. Similiter detersio et elimatio ab immūdiciis viciois q̄bus vel obtenebrant ut multa sibi salutaria oīno non videant vel incrassantur ut ea h̄minus videant atq; difficile cognoscant. Lū hījs autē est exornatio ac decoračio virtutū ac scientiarū quibꝫ adeo ac cepte placitoꝫ creatori efficiuntur ut eas dignas reputet felicitate et gloria eterna ad hoc autē tua mors corporū non mediocriter v̄tilis ē que a deliciis corporalibꝫ et diuiciis honoribꝫ potētibꝫ et vanis laudibus q̄bus anime huīane obtenebrant inebriant horribiliterq; deturpanū atq; ip̄i creatori odibiles efficiunt ipsa sui meditatione et timore homines abrumptū separat et amore rerum hmōi velut pestiferum mortiferumq; incendium extinguit in ipsis. Si enim per mortē tam cito auferenda p̄nomiata hoīes tam furioso amore diligunt ut eis tā misibilit captiuentur iebūc desipe brutalitē p̄pellat qd eēt si p̄petuo eis habēda p̄cedēc a creatore Deniq; ip̄e amo: vite p̄sentis non solū cibena ē que alligatas animas huīanas in